

targeta vermella

La vigilància de la salut com a dret individual i col·lectiu

L'objectiu de la vigilància de la salut és analitzar l'impacte de les condicions laborals, fer un seguiment de l'eficàcia de la prevenció que es fa a l'empresa i detectar de manera precoç possibles danys a la salut relacionats amb les condicions de treball. Es fa mitjançant una sèrie d'activitats sanitàries (enquestes i indicadors de salut, investigació de la sinistralitat laboral, reconeixements mèdics, estudis epidemiològics, etc.) que permeten analitzar i valorar l'estat de salut de les persones treballadores en relació amb els riscos de cada lloc de treball, i planificar accions per millorar la prevenció.

La vigilància de la salut té, com la prevenció, un vessant individual i un vessant col·lectiu. Són dues maneres complementàries i relacionades de tractar la informació sanitària dels treballadors i treballadores.

Els reconeixements mèdics formen part del vessant individual de la vigilància de la salut. Són obligatoris per a l'empresa i voluntaris per al treballador, llevat d'algunes excepcions. La persona treballadora ha de poder decidir si el vol fer o no i l'empresa li ha de garantir el dret a la intimitat i la confidencialitat.

La vigilància de la salut col·lectiva és la recopilació de dades epidemiològiques poblacionals sobre l'estat de salut dels treballadors i treballadores en relació amb els riscos laborals per planificar la prevenció. En una empresa es basa en les dades aportades per la vigilància individual, però també en altres dades i informacions, sanitàries i no sanitàries, que poden provenir d'altres fonts.

Davant la vigilància de la salut les persones treballadores tenen el dret a ser consultades i a participar, a través dels delegats i delegades de prevenció, en una vigilància de la salut col·lectiva i específica individual que inclogui la perspectiva de gènere, d'edat i l'antiguitat en el lloc de treball i que analitzi els resultats per millorar les condicions de treball, detectar problemes de salut relacionats amb el treball abans que es converteixin en malalties així com definir si un problema de salut pot tenir un origen laboral.

Cal saber que en cap cas es pot utilitzar la vigilància de la salut per discriminar ni acomiadar. I és molt important conservar els informes mèdics i les avaluacions de riscos, ja que poden ser d'utilitat en cas de reclamació de malaltia professional o d'accident de treball. ■

Emergència climàtica: com mitigar-la, com adaptar-nos-hi

El Sindicat de Pensionistes de CCOO de les Terres de Lleida, el passat 13 de maig, va organitzar la xerrada "Emergència climàtica: com t'afecta" a càrrec de Laura Diéguez Ferrer tècnica de la Secretaria de Transicions Justes i Territori de CCOO de Catalunya.

La xerrada s'inicià amb l'explicació d'on som i perquè parlem d'emergència climàtica. Cada dècada augmenta la temperatura de la Terra unes dècimes des que hi ha registres, de l'any 1850 a l'actualitat les temperatures han augmentat 15 graus, i la zona mediterrània és una de les més vulnerables: hi ha moltes més sequeres i més llargues, desforestació, tot això provocat per la crema de combustible fòssils, els gasos d'efecte hivernacle i els pesticides de l'agricultura extensiva.

Diéguez va afirmar que el canvi climàtic ja és una realitat, i en patim els seus efectes: estrès per calor, esgotament, malalties cardiovasculars i respiratòries, cops de calor, períodes més llargs d'al·lèrgies, augment de mosquits que troben aquí unes temperatures adequades per reproduir-se i porten malalties tropicals que abans no hi eren... Cal afegir a més que tots aquests canvis fan augmentar la radiació ultraviolada (UV), cosa que afecta els ulls, especialment els ulls amb cataractes, i, finalment, també se'n ressent la salut mental, es produeix l'ecoansietat.

De riscos n'hi ha per a totes les edats, però són més greus per a les persones de més de 65 anys, les menors de 5 anys, les que tenen malalties cròniques i les que treballen al carrer.

Sempre s'ha d'estar informat, hidratat i usar els refugis climàtics. I a més cal aplicar polítiques de mitigació i d'adaptació.

Les polítiques de mitigació són aquelles que redueixen l'emissió de gasos, les energies renovables, la mobilitat sostenible i una bona gestió forestal, fer campanyes de sensibilització i aconseguir una visió integral: medi ambient, salut pública, urbanisme i canvi d'hàbits.

Les polítiques d'adaptació, ara que ja tenim aquí el canvi climàtic, són de resistència. A la ciutat de Lleida, pot servir per a qualsevol lloc de Catalunya, aquestes mesures d'adaptació són la descarbonització, les energies renovables, la planificació urbanística intentant plantar arbres —per exemple, a Lleida, la manca d'arbres provoca una diferència de temperatura entre els barris de 13 graus—, posar sistemes d'ombrajatge, intentar usar el transport públic, les bicicletes, rehabilitar edificis, cuidar l'aigua regenerant-la per regar els carrers, drenatges sostenibles...

Com a conclusió podem dir que als assistents els va quedar clar que si el clima es modifica és degut a l'activitat humana i que necessitem una classe política que s'interessi per mitigar el canvi climàtic i que implementi polítiques d'adaptació a aquest canvi. ■

Per ser afiliat/da a CCOO ja gaudeixes de tots els avantatges del CLUB DEL SUBSCRIPTOR

Si t'hi subscrius tindràs un **10 % de descompte**

SEGRE

www.segre.com
Carrer del Riu, 6 - Tel. 973 24 80 00 - LLEIDA

Tedall
interiorisme

Mobles de la llar
Mobles d'oficina

15% de dte.

C/ Val d'Aran, 1
Crta. N.II, km, 509
Pol. de Llevant
25300 Tàrrrega
Tel. 973 31 49 50
fax 973 31 33 63
tedal@moblestedal.com
www.moblestedal.com